

Ábrahámhegynek azt a partszakaszát, ahol a Bök-orr benyúlik a Balatonba, évtizedek óta Jégmadárnak nevezik, és kikötőhelyként használják.

A jégmadár (Alcedo atthis) az egyik legszebb hazai madarunk; kék háta, rozsdaszínű hasa messziről feltűnik, ahogy a vízbe csapva halászik, vagy egy karón ülve lesi zsákmányát. De az ábrahámi partszakasz és a kikötő nem a madárról, hanem egy hajóról kapta a nevét.

A „Jégmadár” egy vaslemezekből készült, részben nyitott fedélzetű, lapos fenekű, áruszállító, csavaros motorhajó volt, mely 1926-ban épült Szájbély Árpád megrendelésére.

A 19,5 m hosszú és 4,72 m széles hajó 35,8 tonna terhet bírt el; elsősorban a környéken bányászott vörös homokkövet szállította a vízi és szárazföldi építkezésekhez.

1945-ben tizenkét kézigránáttal egy folyamőr tiszt felrobbantotta. 1946 nyarára megjavították, és újra munkába fogták a hajót. 1950 végén államosították és eltűnt a Balatonról. Egyes források szerint a Tiszára került, és később Mártélynál elsüllyesztették.

Szájbély Árpád sikeres, ugyanakkor karitatív üzletember volt.

A nehéz háborús időben nagyon sok embernek segített pénzzel és élelmiszerrel. Régi panziója a Sziget utcában áll, ma a dohánygyári üdülőhöz tartozik. A Sziget utca „csúcsán” a nádast kikotortatta, a partot kiköveztette, stabil rámpát, rakodómólót építtetett és az odavezető utat szilárd burkolattal erősítette.

A hajó eltűnése után a kikötőhely átalakult.

A fa építmények tönkrementek, a nád kissé visszanozott, de megmaradt egy keskeny kijárat a vízre és egy nagyobb belső öböl.

Csónakkikötésre és fürdésre használták, de horgászni is jól lehetett benne.

A ötvenes években megpróbálták eredeti céljára használni, egy „Dongó” nevű kis motorhajó vitt néha vörös követ a vízi építkezésekhez. Később egy ideig a Balatoni Hajózási Vállalat hajói is kikötöttek itt; többször vízibusszal hoztak turistákat borkóstolásra a tsz pincéjébe.

Az 1980-as évek elejéig szép, természetes állapotban maradt a kikötőhely.

A mély vízben a parti kövezéshez nagyobb hajókkal is ki lehetett kötni. Emlékszem, egyszer egy vas ötvenes cirkálóval álltam be fogadásból. Tragédia is történt itt: a hetvenes évek végén, egy télen két horgász a parton lévő alumínium kajütös motorcsónakban pihent, turista gázpalackkal fűtöttek, és a keletkező égéstermék halálukat okozta.

Az 1980-as évek elejétől kezdtünk azon gondolkodni, hogy az egyre szaporodó ábrahámhegyi vitorlások számára megfelelő kikötőt kellene létrehozni. Erre a célra nagyon alkalmasnak látszott a Jégmadár területe. Ősi Attila építészmérnök megszerezte a TVSK számára a Fertő-tavi Nádgazdaságtól és ezzel kezdetét vette a kikötő építése. Ez a nehéz, küzdelmes,

sokszor akadályozott munka még napjainkban sem ért véget. De ez már egy másik történet ...